

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА
АГЕНЦИЯ ПО ОБЩЕСТВЕНИ ПОРЪЧКИ

А О П

Итх. номер: 44-02-134

Дата: 26.05.2015г.

ДП „РАО“	
Вх. №	<u>П-04-02-1450</u>
Дата:	<u>26.05.2015г.</u>

ДО
Г-Н ДИЛЯН ПЕТРОВ
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
ДП „РАДИОАКТИВНИ ОТПАДЪЦИ“

На Ваш изх. № П-07-02-1274 / 13.05.2015

Относно: Приложимост на чл. 4, т. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) при възникнала необходимост от създаване на телевизионна продукция, свързана с дейността на възложителя и излъчването ѝ в програмното време на телевизионен оператор

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТРОВ,

В отговор на отправеното запитване, Агенцията по обществени поръчки изразява следното становище:

Всяко юридическо лице, притежаващо качеството възложител по смисъла на чл. 7 от ЗОП е длъжно да разходва средствата си чрез процедури за възлагане на обществени поръчки, при стойностите и по реда определени в него. Изключения са допустими само в изрично определените от закона случаи.

Такава е нормата на чл. 4 от ЗОП, където законодателят приема, че не е налице един от основните елементи на възлагателния процес - „обект“, и така мотивира хипотезите изключени от приложното поле на закона.

Изключението, което се съдържа в чл. 4, т. 2 от ЗОП засяга придобиването, създаването, продуцирането и копродуцирането на програми от радио- и телевизионни оператори и предоставянето на програмно време. Двойственият характер на тези икономически оператори, от една страна като доставчици на медийни услуги (изпълнители по смисъла на ЗОП), а от друга като възложители на такива, внася определено неразбиране на това изключение.

- Нормата на чл. 4, т. 2 от ЗОП в частта придобиване, създаване, продуциране и копродуциране на програми от радио- и телевизионни оператори, предназначени за излъчване в телевизионни или радио предавания, не следва да се разбира разширително. Прилагането ѝ е допустимо само в хипотезата, при която тези оператори са възложители и цитираните услуги се възлагат с цел осъществяване на основните им функции като медийни доставчици.

Това разбиране на законодателя е потвърдено от практиката на Съда на Европейския съюз (Реш. по дело № C-337/06), който в мотивите се позовава на съображение 25 от Директива 2004/18/ЕО, относно културната и социална значимост на тези услуги, която прави нецелесъобразно прилагането на общите правила, в случаите когато тези услуги са свързани с присъщите на радио- и телевизионните оператори функции. Подобно ясно преформулиране на това изключение се съдържа и в съображение (23) на Директивата 2014/24.

По аргумент от противно на изложеното, се налага извода, че венчки останали възложители (които не са радио- и телевизионни оператори), при възлагане на услуги по придобиване, създаване, продуциране и копродуциране на програми, предназначени за излъчване в телевизионни или радио предавания, следва да прилагат разпоредбите на ЗОП по ред, в зависимост от стойността на конкретната поръчка.

Нормата на чл. 4, т. 2 от ЗОП няма този ограничителен характер при ползване услугата „предоставяне на програмно време“. Тя е относима към всички възложители (вкл. радио- и телевизионните оператори), които при закупуване на програмно време не следва да прилагат разпоредбите на ЗОП.

Възложителят, който носи отговорност за законосъобразността на действията си, трябва да подхожда внимателно към изключението, съдържащо се в чл. 4, т. 2 от ЗОП, тъй като неправомерното му прилагане крие риск от обявяване на сключените договори за недействителни на основание чл. 41б, ал.1, т. 2, както и от налагане на имуществени санкции или глоби съгласно чл. 129, ал.1 от ЗОП.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР:

МИГЛЕНА ПАВЛОВА

